713/04

Den 13. december 2004 blev i sag nr. 63.418:

xxxx xxxx xxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx xxxx xxx
xxxx xxxxxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der er født i 1943, og har livsforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S (tidligere Zürich Liv), påstår ved sin advokat selskabet pligtig til at udbetale forsikringsdækning og yde præmiefritagelse i perioden 1994 til 30/4 1998.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning og præmiefritagelse under henvisning til, dels at selskabet ikke finder det godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne i den nævnte periode var nedsat med 2/3 eller derover, dels at kravet er forældet i medfør af Forsikringsaftalelovens § 29.

Det fremgår af sagen, at klageren i 1987 pådrog sig en skade på venstre ben. I marts 1994 søgte han selskabet om udbetaling af invaliderente, men fik afslag, da selskabet ikke fandt hans generelle erhvervsevne nedsat i dækningsberettigende grad. Sagen blev forelagt for Ankenævnet for Forsikring, der i 1995 i kendelse nr. 38.132 gav selskabet medhold i at det ikke var godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne var nedsat til 1/3.

Den 1/9 1994 fik klageren tilkendt almindelig forhøjet førtidspension, svarende til 1/2 erhvervsevne. I 1995 og 1997 søgte klageren om forhøjelse, men fik begge gange afslag.

I skrivelse af 20/6 2003 genoptog klagerens kommune pensionssagen og med henvisning til Højesterets dom af 22/12 1999 forhøjede kommunen klagerens pension til mellemste førtidspension med virkning fra 1/5 1998. Af skrivelsen fremgår det, at kommunen kun kunne bevillige forhøjelsen fem år tilbage. Ved skrivelse af 22/8 1994 havde selskabet gjort præmiefritagelse og udbetaling af invaliderente betinget af, at forsikringstageren havde fået bevilliget mellemste førtidspension. Da denne betingelse nu var opfyldt, meddelte selskabet i skrivelse af 8/9 2003, at det ville udbetale invaliderente i perioden 1/5 1998 - 1/12 2003.

I skrivelse af 14/11 2003 til selskabet meddelte klagerens advokat, at klageren var berettiget til udbetaling af invaliderente helt fra 1994. Advokaten henviste i den forbindelse til bevilling af 19/6 2003 fra klagerens kommune. Heraf fremgår bl.a.:

"**LÆGEKONSULENTENS VURDERING**

Lægelige akter fra 1994 til 1997 er gennemlæst for at vurdere de helbredsmæssige forhold og funktionsniveauet bedømt ud fra disse.

Det drejer sig om en bygmester gennem ca. 20 år, opr. uddannet blikkenslager, som ikke længere kunne klare sit arbejde i 1994 pga. smerter i knæene og i venstre fodled. Han havde følger efter overrivning af venstre fodleds yderste ledbånd. Han fod hævede og gjorde ondt. Hans gang var besværet men han var også overvægtig. Han havde påvist svær slidgigt i venstre knæ, som skurrede ved bevægelser og ligeledes hæmmede hans gang. Han havde til tider lændehold.

Såvel egen læge som speciallæge i ortopædisk kirurgi fandt på daværende tidspunkt at han ikke kunne fortsætte i samme erhverv, men nok skulle være i stand til at klare erhverv som ikke belastede benene.

I 1997 var han blevet opereret i knæet, men uden godt resultat. Man havde fjernet et knoglefremspring som hang sammen med slidgigten. Der var nu også tilkommet problemer med den højre skulder som ikke kunne bevæges over vandret pga. smerter. Venstre knæ var tydeligt hævet og gangen tydeligt haltende. Ryggen var med normal bevægelighed.

Fra lægelig side blev der nu draget den konklusion, at den pgl. erhvervsevnen nu var reduceret med mindst 50% i ethvert erhverv.

Konklusion: Den pgl. var helt tilbage til 1994 begrænset m.h.p. gående-/stående funktioner, men fra 1997 klart funktionsbegrænset i ethvert erhverv, idet han også var hæmmet af dårlig ryg og en højresidig skulderlidelse.

…

SAGSBEHANDLERENS BEM/ERKNINGER

…

Søgte om forhøjelse igen i 1997- der blev indhentet en ny GHU - diagnoserne var: opereret for venstre sidig knæslids gigt august 96, følger efter brud på højre fodled, følger efter ledbåndsbrud i højre fodled samt senebetændelse i højre skulder.
Egen læge fandt at a. e. var nedsat med min. 2/3, specielt i knæ-, fodleds- og rygbelastende arbejde. Anbefalede mellemste førtidspension.

Daværende lægekonsulent udtalte, at der var sket en vis forværring af tilstanden = venstre knæ. Opereret uden bedring. Fandt skønsmæssigt ikke at forværringen nedsatte e. e. med 2/3 - fandt at man burde overveje ny speciallægeerklæring - indstillede dog til fortsat FAFP."

Klagerens advokat har i skrivelse af 12/2 2004 til nævnet fastholdt, at klageren er berettiget til udbetaling af forsikringsdækning fra 1994. Advokaten henviser i den forbindelse til at klageren ville have opnået fuld dækning, hvis kommunen allerede dengang havde brugt de tilkendelseskriterier, som blev anvendt efter Højesterets dom fra 1999.

Selskabet har i skrivelse af 9/3 2004 til nævnet fastholdt afslaget på yderligere udbetaling. Således anfører selskabet bl.a.:

"Da Zürich Liv tidligere havde betinget sig tilkendelse af mellemste førtidspension for at udbetale invaliderenter, har vi i forbindelse med pensionsforhøjelsen udbetalt fra den 1. maj 1998 og frem til udløb den 1. december 2003.

Vi er af den opfattelse, at der er tale om forældelse jf. FAL § 29, hvorfor udbetalingerne tidligst kan bevilges fra den 1. maj 1998.

Der foreligger ikke lægelige oplysninger for perioden 1994-1998, der dokumenterer et generelt erhvervsevnetab på 2/3 eller derover. Pensionstilkendelsen er en direkte

følge af administrative forsømmelser fra kommunens side. jf. Højesteretsdom af 22. december 1999. Desuden er den del af kravet, der ligger før 1. maj 1998 forældet.

Med henvisning til vort tidligere krav om pensionstilkendelse og forældelsen jf. FAL § 29, ser vi os nødsaget til at fastholde, at vi tidligst kan udbetale fra 1. maj 1998."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 6. Præmiefritagelse og ubetaling af invaliditetsydelser**

Definition af invaliditet

a) Ret til invaliditetsydelse og/eller præmiefritagelse har den forsikrede, der på grund af sygdom eller ulykkestilfælde mister sin erhvervsevne uden at det skyldes forsæt, således, at erhvervsevnen er nedsat til 1/3 eller derunder af den fulde erhvervsevne.

b) Nedsættelse erhvervsevnen (jfr. pkt. a), der berettiger til udbetaling af invaliditetsydelse og/eller præmiefritagelse, foreligger, når den forsikrede ikke længere skønnes at være i stand til - bedømt under hensyn til hans nuværende tilstand, hans uddannelse og tidligere virksomhed - at tjene mere end 1/3 af, hvad der i samme egn er sædvanligt for fuldt erhvervsdygtige personer med lignende uddannelse, alder og køn."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder herefter at måtte være enigt med selskabet i, at klagerens krav på ydelser, der er forfaldne før den 1/5 1998, er forældet efter forsikringsaftalelovens § 29. Allerede derfor kan nævnet ikke pålægge selskabet at yde forsikringsdækning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen